

Početna Stranica > ... > Sudski Postupci > Građanski Predmeti > Priznavanje I Izvršenje Sudskih Odluka > Kako Se Može Izvršiti Sudska Odluka? > Scotland

Kako se može izvršiti sudska odluka?

Škotska

Sadržaj omogućio

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

U Škotskoj se pojam „ovrha“ (*diligence*) upotrebljava za niz pravnih postupaka koji se mogu provoditi u odnosu na dužnika u svrhu naplate iznosa koji se duguju vjerovnicima. Ovrha se može temeljiti isključivo na zakonitom nalogu, kao što je sudska odluka ili isprava o dugu za plaćanje novčanog iznosa ili, općenitije, nalog građanskih sudova (obično nalog za izvršenje određene radnje ili sprječavanje njezina izvršenja).

Vrste ovrhe uključuju zadržavanje prihoda, zadržavanje imovine ili sredstava u posjedu treće strane, zapljenu imovine ili sredstava, zabranu i donošenje odluke o dugu.

Donošenje odluke o dugu

Riječ je o vrlo starom obliku ovrhe koji se provodi u odnosu na nepokretnu imovinu, a iz njega proizlazi sudska hipoteka u korist vjerovnika. Takvi se postupci rijetko primjenjuju, a vode se isključivo na Vrhovnom građanskom sudu. Nakon donošenja odluke o dugu izvadak iz odluke unosi se u odgovarajuće škotske zemljišne knjige (Registar isprava o vlasništvu (*Register of Sasines*) ili Zemljišne knjige Škotske (*Land Register*)). Vjerovnik u čiju je korist donesena odluka na taj način u načelu stječe jednaka prava kao drugi hipotekarni vjerovnici, osim ovlasti za prodaju. Vjerovniku se omogućuje pokretanje postupka za iseljenje dužnika, ako je nekretnina u njegovu posjedu, ili pokretanje postupka za dobivanje najamnine od najmoprimaca ako je nekretnina dana u zakup. Vjerovnik tek nakon deset godina može od suda zatražiti da postane vlasnik te nakon toga može prodati nekretninu.

Zadržavanje imovine ili sredstava u posjedu treće strane

Riječ je o obliku ovrhe koji se provodi u odnosu na pokretnu imovinu u vlasništvu dužnika koja je u posjedu treće strane. Na taj se način treću stranu sprječava u prijenosu zadržane imovine. Zadržati se među ostalim mogu dugovi, sredstva na bankovnom računu, dionice, imovina zaklade, police osiguranja i materijalna pokretna imovina. Materijalna pokretna imovina u posjedu dužnika ne može se zadržati, nego se na nju primjenjuje ovrha u obliku zapljene.

Zapljena imovine

Vjerovnik može zaplijeniti materijalnu pokretnu imovinu u posjedu dužnika te je može prodati na dražbi i na taj način naplatiti nepodmirena dugovanja. Međutim, zaplijeniti se ne mogu određeni predmeti kao što su profesionalni alati ili knjige koji su dužniku potrebni za obavljanje djelatnosti, ili vozila koja su dužniku opravdano potrebna i čija vrijednost nije veća od određenog iznosa. Zaplijeniti se ne mogu ni predmeti koji se nalaze u stambenom prostoru dužnika, osim ako je grofovijski sud izdao nalog za izvanrednu zapljenu. Zapljenom se vjerovniku omogućuje da zaplijeni novčane iznose (gotovinu, uključujući kovanice i novčanice u stranoj valuti, poštanske naloge, bankovne instrumente itd.) koji se nalaze u poslovnim prostorijama dužnika, iako se novac koji se nalazi u stambenom prostoru dužnika ili koji dužnik nosi sa sobom ne može zaplijeniti.

Zadržavanje prihoda

Kad je riječ o ovrsi na prihodima dužnika, ona se može provesti u obliku zadržavanja prihoda (ovrha radi naplate jednog duga), zadržavanja naknade za uzdržavanje u tekućem razdoblju (ovrha radi naplate alimentacije ili redovitog doplatka nakon razvoda) ili zajedničkog naloga za zadržavanje (nalog suda da se istodobno izvrši plaćanje dvaju ili više dugova iste vrste). Odbitak od prihoda može se izvršiti i u smislu Zakona o uzdržavanju djeteta iz 1991. u odnosu na sve osobe koje su obvezne plaćati naknadu za uzdržavanje u skladu s nalogom za uzdržavanje. Nakon dostave rasporeda zadržavanja poslodavac na svaki dan isplate plaća mora od zarade dužnika odbiti iznos izračunan u skladu s tablicama propisanim zakonom te isplatiti taj iznos vjerovniku sve dok dug ne bude podmiren ili dok dužnik ne napusti to radno mjesto.

Deložacija ili iseljenje iz nekretnine

Deložacija se može provesti na temelju odluke o povratu posjeda nepokretne imovine, odluke o iseljenju ili odluke o deložaciji. U slučaju iseljenja najmodavac od najmoprimca želi vratiti posjed imovine. U slučaju deložacije riječ je o udaljavanju stanara koji nije nositelj prava stanovanja u odnosu na predmetnu nekretninu.

Zabrana

Riječ je o osobnoj ovrsi u okviru koje se dužniku zabranjuje da proda ili na neki drugi način raspolaže svojom nepokretnom imovinom, ili da odobri zasnivanje bilo kakvog instrumenta osiguranja na svojoj nepokretnoj imovini, na štetu vjerovnika koji je ishodio zabranu. Vjerovnik to može učiniti upisom zabrane u Registar zabrana i sudskih odluka. Zabranom se vjerovnika koji je ishodio zabranu na neki način može umiriti jer će dužnik teže raspolagati svojom nepokretnom imovinom, no zabranom se vjerovniku ne dodjeljuje nikakvo stvarno pravo na imovini. U toj je vrsti ovrhe riječ o negativnoj mjeri ili mjeri onemogućavanja koja ostaje na snazi pet godina, ali može prestati i ranije ako vjerovnik koji je ishodio zabranu pristane na ukidanje, obično nakon podmirenja duga.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Izvršitelji grofovijskog suda ili izvršitelji Vrhovnog građanskog suda nadležni su za izvršenje u Škotskoj. Vjerovnici će ih uputiti da izvrše sudska rješenja ili naloge protiv dužnika koje su izdali grofovijski sudovi ili Vrhovni građanski sud te isprave o dugu upisane u registar isprava (*Books of Council and Session*) radi izvršenja.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Izvršiti se mogu sudske odluke ili nalozi koje su izdali grofovijski sud u bilo kojoj grofoviji Škotske ili Vrhovni građanski sud i istovjetna tijela (npr. isprava o dugu upisana u registar radi izvršenja). Ovlaštenje za zakonito izvršenje odluke u pravilu se temelji na izvratku iz odluke.

Za izvršenje odluke u obliku ovrhe u pravilu su odgovorni izvršitelji grofovijskog suda ili izvršitelji Vrhovnog građanskog suda. Riječ je o neovisnim ugovarateljima kojima se za rad plaćaju naknade i koje imenuje viši grofovijski sudac (*Sheriff Principal*) grofovije u kojoj su ovlašteni djelovati. Ti službenici podliježu kontroli i nadzoru suda, bez obzira na to što ih ne zapošljava izravno sud. Zakonom o dužnicima (Škotska) iz 1987. utvrđuje se zakonski okvir za kontrolu njihova primanja u službu, osposobljavanja i postupanja pri obavljanju službenih dužnosti, dok se Zakonom o namirenju dugova i zapljeni imovine (Škotska) iz 2002. i Zakonom o stečaju i ovrsi itd. (Škotska) iz 2007. dodatno uređuju njihove funkcije i ponašanje. Osim toga, svi sudski službenici moraju izvršavati svoje dužnosti u skladu sa Statutom i internim propisima Društva izvršitelja grofovijskih sudova i izvršitelja Vrhovnog građanskog suda (*Society of Messengers-at-Arms and Sheriff Officers*).

Odvjetnika je potrebno angažirati samo u nekim postupcima izvršenja.

Naknade koje izvršitelji grofovijskog suda i izvršitelji Vrhovnog građanskog suda naplaćuju za provedbu ovrhe trenutačno su propisane Zakonom o sudskom vijeću (Naknade izvršitelja grofovijskih sudova) iz 2013. (SSI 2013/345) i Zakonom o postupovnim pravilima škotskih sudova (Naknade izvršitelja Vrhovnog građanskog suda) iz 2013. (SSI 2013/346). Te se tablice naknada redovito mijenjaju.

3.2 Glavni uvjeti

Donošenje odluke u korist podnositelja zahtjeva (osobe koja pokreće postupak) obično je dovoljno za pokretanje postupka izvršenja. Međutim, kako bi se dug mogao naplatiti, u slučaju većine postupaka izvršenja najprije je potrebno dužniku dostaviti i nalog za plaćanje te brošuru koja sadržava savjete i informacije povezane s dugovanjima. Nalog za plaćanje službeni je zahtjev za plaćanje koji se dostavlja dužniku na iznos koji se duguje vjerovniku, uključujući sve povezane kamate i troškove. Njime se dužniku daje rok od 14 dana (ako se dužnik nalazi u Ujedinjenoj Kraljevini) u kojem mora izvršiti plaćanje. Ako se dug ne namiri u tom roku, vjerovnik može zatražiti provedbu ovrhe kako bi naplatio dospjele iznose. U brošuri sa savjetima i informacijama povezanim s dugovanjima dužnicima se savjetuje da zatraže savjete o raspolaganju novcem.

Ako je riječ o nalogu za izvanrednu zapljenu, vjerovnik se mora ponovno obratiti sudu kako bi zatražio posebno odobrenje za zapljenu predmeta koji nisu neophodni, a koji se nalaze u dužnikovu stambenom prostoru. U okviru odlučivanja o izdavanju takvog naloga sudac grofovijskog suda u obzir uzima različite elemente. To su:

- priroda duga (posebno odnosi li se dug na poreze ili davanja ili na poslovnu djelatnost dužnika)
- boravi li dužnik u navedenom stambenom prostoru
- obavlja li dužnik poslovnu djelatnost iz tog stambenog prostora
- je li dužnik primao savjete o raspolaganju novcem
- je li istekao produljeni rok za plaćanje iznosa u skladu s nalogom ili uputama i
- postojanje sporazuma između dužnika i vjerovnika o namirenju duga.

Konkretno, sudac grofovijskog suda mora se uvjeriti da je vjerovnik poduzeo razumne korake za pregovaranje o namirenju duga i da je vjerovnik već poduzeo korake za naplatu duga u obliku zadržavanja i zadržavanja prihoda te da postoji razumna mogućnost da će iznos dobiven prodajom na dražbi dužnikove imovine koja nije neophodna biti barem jednak ukupnoj vrijednosti razumne procjene naplativih troškova i 100 GBP.

U okviru zadržavanja oduzima se imovina (sredstva i pokretnine) koja se nalazi u posjedu treće strane i osigurava se prednost vjerovniku koji je pokrenuo postupak zadržavanja. Zadržana sredstva automatski se oslobađaju nakon 14 tjedana, pod uvjetom da nije podnesen prigovor. Svi prigovori trebali bi se podnijeti grofovijskom sucu i temeljiti se na tome da je zadržavanje neopravdano strogo, da izvršitelj grofovijskog suda nije pravilno proveo zadržavanje ili da zadržana sredstva pripadaju trećoj strani (ili da su treća strana i dužnik suvlasnici tih sredstava). U svrhu oslobođenja zadržane imovine vjerovnik mora pokrenuti postupak za prijenos imovine. Ako sud odobri tu mjeru, osobi čija je imovina zadržana naložit će se da oslobodi tu imovinu.

U slučaju donošenja odluke o dugu, ako se dug ne otplati u roku od deset godina (zakonom utvrđeno razdoblje za povrat dugovanja), podnositelj zahtjeva za donošenje odluke o dugu može pretvoriti svoje pravo u apsolutno pravo vlasništva. Taj se postupak vodi na Vrhovnom građanskom sudu i poznat je kao postupak proglašenja isteka zakonom utvrđenog razdoblja za povrat dugovanja. Dužnik može, na temelju tvrdnje da je dug otplaćen, osporiti postupak proglašenja isteka zakonom utvrđenog razdoblja za povrat dugovanja.

Zabrana proizvodi učinke od datuma upisa rasporeda zabrane i potvrde o izvršenju zabrane u Registar zabrana i sudskih odluka. Međutim, ako je obavijest o zabrani upisana u Registar zabrana i sudskih odluka, a raspored zabrane i potvrda o izvršenju zabrane upisani su u registar u roku od 21 dana od te obavijesti, zabrana će proizvoditi učinke od datuma upisa obavijesti u registar.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Za svaku vrstu imovine predviđena je jedna vrsta ovrhe, osim za gotovinu koju dužnik nosi sa sobom.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Donošenje odluke o dugu

Odluka o dugu proizvodi učinak sudske hipoteke u korist vjerovnika. Odlukom o dugu ne daje se podnositelju zahtjeva za donošenje takve odluke ovlast za prodaju, nego samo pravo na pokretanje postupka za dobivanje najamnine od najmoprimalca (ako je nekretnina dana u zakup) ili pravo na pokretanje postupka za iseljenje

dužnika (ako je nekretnina u njegovu posjedu).

Zadržavanje imovine ili sredstava u posjedu treće strane

Postupkom zadržavanja zamrzavaju se sredstva i/ili pokretnine u vlasništvu dužnika koji su u posjedu treće strane. Trećoj strani onemogućava se upotreba imovine ili sredstava, raspolaganje njima ili njihovo oslobađanje u korist dužnika bez pristanka vjerovnika. Ako vjerovnik želi zatražiti oslobađanje zadržane imovine u svoju korist, mora pokrenuti postupak za prijenos imovine. Zadržana sredstva koja su pohranjena u financijskoj instituciji automatski se oslobađaju nakon 14 tjedana, pod uvjetom da nije podnesen prigovor. Ako osoba čija je imovina zadržana proda tu imovinu, obavezan je nadoknaditi njezinu vrijednost vjerovniku koji je pokrenuo postupak zadržavanja. Teoretski je u takvom slučaju riječ i o nepoštovanju suda jer se time krši mjera zadržavanja. Osoba čija je imovina zadržana ima zakonsku obvezu obavijestiti vjerovnika koji je pokrenuo postupak zadržavanja o postojanju ili opsegu imovine koja podliježe zadržavanju. Nepoštovanje te obveze može dovesti do toga da grofovijski sudac osobi čija je imovina zadržana naloži plaćanje određenog novčanog iznosa vjerovniku koji je pokrenuo postupak zadržavanja.

Zadržavanje prihoda ili naknade za uzdržavanje u tekućem razdoblju

Nakon dostave rasporeda zadržavanja prihoda ili naknade za uzdržavanje u tekućem razdoblju poslodavac mora odbiti izračunani iznos i isplatiti ga vjerovniku. Ako poslodavac ne ispuni te uvjete, obavezan je vjerovniku nadoknaditi novčani iznos koji mu je trebao biti isplaćen.

Deložacija ili iseljenje iz nekretnine

Odlukom o deložaciji ili iseljenju iz nekretnine od osobe se traži da napusti nekretninu navedenu u izvratku iz odluke. Ako osoba na koju se odnosi nalog za deložaciju ili iseljenje ne postupi dobrovoljno u skladu s nalogom i ne napusti nekretninu do utvrđenog datuma, izvršitelji grofovijskih sudova mogu je udaljiti i osigurati nekretninu, po potrebi uz pomoć policije. Osobi koja treba napustiti nekretninu mora se dostaviti „nalog za iseljenje iz nekretnine”, a razdoblje navedeno u tom nalogu mora isteći prije nego što se mogu poduzeti mjere deložacije ili iseljenja, osim ako grofovijski sudac odluči da se taj uvjet može zanemariti.

Zabrana

Upisom zabrane u Registar zabrana i sudskih odluka dužniku se zabranjuje da proda ili na neki drugi način raspoláže svojom nepokretnom imovinom, ili da odobri zasnivanje bilo kakvog instrumenta osiguranja na svojoj nepokretnoj imovini, na štetu vjerovnika koji je ishodio zabranu. Bilo kakvo dužnikovo raspolaganje imovinom, zasnivanje bilo kakvog instrumenta osiguranja ili poduzimanje neke druge radnje kojima se krši mjera zabrane može se poništiti na zahtjev vjerovnika koji je ishodio zabranu.

Odluka *ad factum praestandum* odluka je kojom se dužniku nalaže izvršenje radnje (osim isplate novčanog iznosa) i kojom se zahtijeva postupanje u skladu s odlukom. U uvjetima odluke mora se točno navesti što treba učiniti, a pri podnošenju zahtjeva na sudu poželjno je dodati alternativni zahtjev za naknadu štete u slučaju neispunjavanja obveza iz odluke. Neispunjavanje obveza ne može dovesti do kazne zatvora, osim ako osoba koja je prvotno zatražila donošenje odluke („podnositelj zahtjeva”) podnese zahtjev sudu na kojem je odluka izvorno donesena. U tom je slučaju na tužitelju da uvjeri sud u to da dužnik namjerno odbija postupiti u skladu s odlukom. Ako podnositelj zahtjeva uspije uvjeriti sud, taj sud može tuženiku izreći kaznu zatvora u trajanju od najviše šest mjeseci. Izricanje kazne zatvora ne dovodi do prestanka obveze određene odlukom.

Zapljenjena novca

Na taj se način vjerovniku omogućuje da zaplijeni i oduzme novčane iznose (gotovinu, uključujući kovanice i novčanice u stranoj valuti, poštanske naloge, bankovne instrumente itd.) koji se nalaze u poslovnim prostorijama dužnika, iako se novac koji se nalazi u stambenom prostoru dužnika i koji dužnik nosi sa sobom ne može zaplijeniti.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Donošenje odluke o dugu

Nakon donošenja odluke o dugu izvadak iz odluke unosi se u odgovarajuće škotske zemljišne knjige. Odluka

time postaje valjana i vjerovnik tek nakon deset godina može od suda zatražiti da postane vlasnik te nakon toga može prodati nekretninu.

Zadržavanje imovine ili sredstava u posjedu treće strane

Provedba zadržavanja ne mora nužno biti uspješna. Na primjer, zadržavanje se može provoditi u odnosu na banku, ali ako dužnik nema račun u toj banci ili nema dovoljno sredstava na bilo kojem računu, zadržavanjem se neće prikupiti nikakva sredstva.

Zapljena imovine

Zapljena imovine proizvodi učinke samo do datuma na koji je isteklo šest mjeseci od datuma na koji je taj predmet zaplijenjen ili do datuma na koji je isteklo 20 dana od datuma na koji je zaplijenjeni predmet uklonjen s mjesta na kojem se nalazio prije zapljene, ovisno koji je od tih dvaju datuma raniji. U nalogu za izvanrednu zapljenu navodi se razdoblje u kojem se zapljena mora izvršiti.

Zadržavanje prihoda ili naknade za uzdržavanje u tekućem razdoblju

Dostava rasporeda zadržavanja prihoda ili naknade za uzdržavanje u tekućem razdoblju ne mora nužno biti uspješna. Ako dužnik nije u radnom odnosu s osobom kojoj je dostavljen raspored, zadržavanje se smatra neuspješnim. Ako dužnik jest u radnom odnosu, zadržavanje ostaje na snazi sve dok dug ne bude podmiren ili dok dužnik ne napusti to radno mjesto.

Deložacija ili iseljenje iz nekretnine

Provedba ovrhe na temelju odluke o iseljenju ili deložaciji mora se provesti bez nepotrebnog odgađanja. Ne postoji definicija onoga što bi se moglo smatrati nepotrebnim odgađanjem. To ovisi o posebnim okolnostima pojedinačnog predmeta.

Zabrana

Zabrana zastarijeva nakon pet godina. Može se obnoviti na zahtjev vjerovnika koji je ishodio zabranu. U odluci *ad factum praestandum* mora se točno navesti što se mora učiniti i rok u kojem se to mora učiniti.

Zapljena novca

Zapljena novca ne mora nužno biti uspješna. Na primjer, ako izvršitelj grofovijskog suda ne pronađe nikakva sredstva u poslovnim prostorijama dužnika, zapljena novca smatra se neuspješnom. Ako je zapljena novca bila uspješna, službenik suda (izvršitelj grofovijskog suda ili izvršitelj Vrhovnoga građanskog suda) mora podnijeti izvješće sucu grofovijskog suda prije isteka razdoblja od 14 dana koje započinje na dan izvršenja zapljene novca. Službenik suda mora presliku izvješća dostaviti dužniku i vjerovniku. Zapljena će prestati proizvoditi učinke ako sudac grofovijskog suda odbije primiti izvješće.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Poslodavac ili dužnik mogu od suca grofovijskog suda zatražiti izdavanje naloga kojim se naknada za uzdržavanje u tekućem razdoblju proglašava nevažećom ili naloga čijim izdavanjem ta naknada prestaje proizvoditi učinke. Osim toga, ako dužnik može uvjeriti suca grofovijskog suda da nije vjerojatno da će u budućnosti ponovno kasniti s plaćanjem, sudac grofovijskog suda može izdati nalog za opoziv.

Dužnik, osoba čija je imovina zadržana ili treća strana mogu na temelju obavijesti o prigovoru od suca grofovijskog suda zatražiti izdavanje naloga za opoziv ili ograničavanje zadržavanja. Ta se obavijest mora poslati u roku od četiri tjedna od provedbe zadržavanja.

Žalba se može podnijeti protiv bilo koje odluke koju je sudac grofovijskog suda donio u pogledu zapljene ili naloga za izvanrednu zapljenu. Žalba se može podnijeti, samo uz odobrenje grofovijskog suca, višem grofovijskom sucu u kasacijskom postupku. Odluka višeg grofovijskog suca u takvom žalbenom postupku konačna je.

Razlozi za ukidanje ili opoziv zabrane jesu slučajevi u kojima je postupak zabrane neprimjeren ili oni u kojima je

nalog za plaćanje poništen.

Nakon izvršenja odluke o iseljenju ili deložaciji nije moguće podnijeti žalbu na tu odluku.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Dužnikovo pokretanje postupka za namirenje dugova

Ako dužniku bude oduzeta imovina, ako on sklopi fiducijarni sporazum (*trust deed*) ili obvezujući fiducijarni sporazum (*protected trust deed*), ili ako dogovori program otplate duga u okviru nacionalnog programa za upravljanje otplatama dugova, vjerovnici pod određenim uvjetima ne mogu zatražiti provedbu dodatnog oblika ovrhe u odnosu na dužnika. Umjesto toga, vjerovnik bi općenito morao razmotriti podnošenje zahtjeva za dugovane iznose povjereniku dužnika ili dodavanje tog iznosa bilo kojem programu otplate duga.

Moratorij na ovrhu

Moratoriji na ovrhu uvest će se za sve zakonske postupke za namirenje dugova u Škotskoj putem izmjena Stečajnog zakona (Škotska) iz 1985. koje su stupile na snagu 1. travnja 2015. na temelju Zakona o savjetovanju o stečaju i upravljanju dugom (Škotska) iz 2014. To znači da će se osobi koja izrazi namjeru podnošenja zahtjeva za određeni zakonski postupak namirenja duga omogućiti razdoblje od šest tjedana tijekom kojeg će biti zaštićena od svih oblika ovrhe koje bi inače vjerovnici mogli pokrenuti u odnosu na nju. Riječ je o istom šestotjednom razdoblju koje se navodi u Zakonu o stečaju i ovrsi (Škotska) iz 2007. kojim je uveden moratorij na ovrhu koja se provodi u odnosu na dužnika koji namjerava podnijeti (ili je već podnio) zahtjev za program otplate duga, odnosno o razdoblju od šest tjedana od datuma na koji su upravitelja nacionalnog programa za upravljanje otplatama dugova obavijestili o tome da namjeravaju podnijeti zahtjev za program otplate duga. Međutim, ta se razdoblja moratorija od šest tjedana mogu skratiti ili produljiti u određenim okolnostima. [Zakonom o koronavirusu (Škotska) iz 2020. razdoblje zaštite u okviru moratorija produljeno je na šest mjeseci, a ta će izmjena ostati na snazi do 30. rujna 2020. i može se dodatno produljiti drugim propisima].

Razdoblje otplate

U okviru donošenja odluke u odnosu na dužnika radi plaćanja određenih vrsta duga, sud može izdati uputu o razdoblju otplate i omogućiti obročno plaćanje dugovanog iznosa. Isto tako, nakon što započne provedba ovrhe sud može izdati odluku o razdoblju otplate. Dok su uputa ili odluka o razdoblju otplate na snazi, sud nije ovlašten za izdavanje naloga za plaćanje ili provedbu bilo kakve vrste ovrhe radi naplate duga.

Rokovi izvršenja

Ako je nakon datuma na koji je obveza postala izvršiva ta obveza neprekidno postojala tijekom 20 godina, a nitko nije podnio relevantan zahtjev za naplatu te obveze i njezino postojanje nije na odgovarajući način priznato, smatra se da ta obveza prestaje. Stoga, ako se na temelju sudske odluke ili isprave o dugu tijekom neprekidnog razdoblja od 20 godina ne pokrene ovrha i dužnik (ili netko drugi u njegovo ime) ne prizna jednoznačno postojanje obveze u pisanom obliku, ta će obveza zastarjeti. Međutim, ako vjerovnik provodi ovrhu radi izvršenja odluke ili isprave o dugu, a dužnik jasno prizna vjerovniku da dug i dalje postoji, vjerovniku se stavlja na raspolaganje još 20 godina tijekom kojih od dužnika može zatražiti potpuno namirenje tražbine.

Druge poveznice

[Agencija za stečajno upravljanje Accountant in Bankruptcy](#)

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

■ Posljednji put ažurirano: 19/10/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.